

РЕШЕНИЕ

№ 6369

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Серафимова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5190** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. А. Б. против решение № 299843 от 13.12.2019 г., постановено по НАХД № 11724/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 8 с-в. Със същото е потвърдено НП № 19-4332-009361/27.05.2019 г. на началника на сектор в отдел „Пътна полиция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи, с което на Ц. А. Б. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, подробно изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени с потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – СДВР не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 299843 от 13.12.2019 г., постановено по НАХД № 11724/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 8 с-в е потвърдено НП № 19-4332-009361/27.05.2019 г. на началника на сектор в отдел „Пътна полиция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи, с което на Ц. А. Б. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 10 декември 2018 г. в 13:29 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към Околовръстен път Ц. А. Б. е управлявал лек автомобил Пежо 206 с рег. [рег.номер на МПС], със скорост от 109 км/ч, при ограничение за населено място 50 км/ч, установена с техническо средство – система за видеоконтрол TFR1-M, радар № 506, в клип № 4950, записваща дата, час, място, скорост и рег. № на моторното превозно средство. След края на работната смяна по контрол на скоростта, заснетия с видеосистемата в полицейския автомобил материал бил прегледан от полицейските инспектори, които установили, че във видеоклип № 4950 е заснет лек автомобил Пежо 106 с рег. [рег.номер на МПС], движещ се със скорост от 109 км/ч. Системата за видеоконтрол, записваща и заснемаща дата, час, скорост, рег. № на моторното превозно средство е била одобрено за използване средство за измерване, вписана под номер 4835, със срок на валидност на одобряване на типа 24.02.2020 г., преминало последваща проверка на 24.10.2018 г. и срок на валидност 1 година. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № 086077/18.04.2019 г., въз основа на който било издадено и наказателното постановление. Фактическата обстановка СРС е приел за установена след анализ на писмените и гласни доказателства.

От правна страна СРС е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Приел е, че издаденото наказателно постановление съдържа всички реквизити по чл. 57 от ЗАНН.

Решението на първоинстанционния съд е правилно, като първоинстанционният съд е отчетел и настъпилите изменения в ЗДвП.

Чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение, като в населено място скоростта на движение на пътното превозно средство не трябва да превишава 50 км/ч. Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че Ц. А. Б. е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Това се установява и от събраните в производството пред първата инстанция гласни доказателствени средства. При съставянето на акта и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и наказателното постановление съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. В тази връзка не съществува изискване и не представлява нарушение непосочването в наказателното постановление на посоката на движение на автомобила, както и лентата, в която се движи, включително и броя на

пътуващите в автомобила пътници. Не се констатира несъответствие в описанието му по акта и постановлението. Същите не са формално нередовни и не опорочават административно наказателното производство. Правилни са изводите на първоинстанционния съд и относно извършването на нарушението. Правилно първоинстанционният съд е приел, че касаторът е нарушил забраната по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като на 10 декември 2018 г. в 13:29 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към Околовръстен път Ц. А. Б. е управлявал лек автомобил Пежо 206 с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост от 109 км/ч, при ограничение за населено място 50 км/ч, установена с техническо средство – система за видеоконтрол TFR1-M, радар № 506, в клип № 4950, записваща дата, час, място, скорост и рег. № на моторното превозно средство. Системата за видеоконтрол, записваща и заснемаща дата, час, скорост, рег. № на моторното превозно средство е била одобрено за използване средство за измерване, вписана под номер 4835, със срок на валидност на одобряване на типа 24.02.2020 г., преминало последваща проверка на 24.10.2018 г. и срок на валидност 1 година. Ограничението на скоростта било 50 км/ч – отнасящо се за населено място. Системата за видеоконтрол, записваща и заснемаща дата, час, скорост, рег. № на моторното превозно средство е била одобрено за използване средство за измерване, вписана под номер 4835, със срок на валидност на одобряване на типа 24.02.2020 г., преминало последваща проверка на 24.10.2018 г. и срок на валидност 1 година. Съгласно чл. 26, ал. 1 от Закона за измерванията контролът на средствата за измерване се извършва чрез одобряване на типа, първоначална проверка и последваща проверка. Не е нарушено правото на защита на касатора в производството пред първата инстанция. При установената тежест на доказване, съответно – за потвърждаване на фактическите констатации в АУАН, в производството пред СРС е допуснат и разпитан един свидетел - актосъставителят. Свидетелските показания, преценени съвкупно с останалите писмени доказателства са логични и непротиворечиви, обосновали са безспорно правилния извод на първоинстанционния съд за извършено нарушение в хипотезата на чл. 21, ал. 1, предложение 1 от ЗДвП. Техническото средство за контрол не е било проверено от независима лаборатория. Съгласно чл. 47, ал. 1, т. 2 от Закона за измерванията за извършване на проверка на средства за измерване се оправомощават лица, които са трета независима страна за проверките, за които кандидатстват. Следва да се съобрази обстоятелството, че този факт подлежи на проверка при оправомощаването на съответното лице за извършване на проверка на средствата за измерване (съобразно нормата на чл. 47 от Закона за измерванията). Обстоятелството относно трета независима страна е преценено при самото оправомощаване на съответното лице и това обстоятелство е основание за отнемане на оправомощаването по чл. 53 от Закона за измерванията. От събраните по делото доказателства не се установява отнемане на оправомощаването за извършване на проверка на средствата за измерване, която проверка е възможно да бъде извършена и от лабораторията за проверка на полицейска техника в главна дирекция „Национална полиция“. Следователно, проверката за наличието на обстоятелствата по чл. 47, ал. 1, т. 2 от Закона за измерванията се извършва още преди да е налице оправомощаването по чл. 50, ал. 1 от Закона за измерванията и обстоятелството, че не са налице условията по чл. 47, ал. 1, т. 2 от Закона за измерванията подлежи на проверка преди самото оправомощаване. Следователно, след анализ на представените по делото доказателства и след извършен подробен анализ относно правната регламентация на

посочените средства за измерване, първоинстанционният съд е направил правилни, обосновани и законосъобразни правни изводи.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 299843 от 13.12.2019 г., постановено по НАХД № 11724/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 8 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: